

Bemærkninger til Censorudvalgets arbejde

fra

Censorkorpset for folkesundhedsvidenskabelige og relaterede uddannelser

Formandskabet for censorkorpset er blevet bekendt med, at udvalget stadig vil arbejde i fire måneder og tillader sig hermed – selv om det er sent - at fremkomme med bemærkninger til udvalgets arbejde, ligesom andre korps har gjort det, hvilket fremgår af udvalgets hjemmeside.

Overordnet finder formandskabet lige som andre, at det er værd at bevare den eksterne landsdækkende censur, fortrinsvis af hensyn til retssikkerheden for de studerende og for at bevare en nogenlunde ensartet kvalitet af prøver på landets universiteter. Formandskabet finder også, at mange formuleringer i den nuværende bekendtgørelse er for vage uden at give et velfungerende censorformandskab nogen egentlig indflydelse.

Efter formandskabets vurdering, er der god grund til at diskutere mængden af ekstern censur, kvaliteten af censur, og hvilke tvungne samarbejdsrelationer med diverse institutioner formandskaberne skal have. Selv om det ikke er udvalgets arbejdsområde, kan man heller ikke se bort fra en diskussion af, om honoreringen er rimelig – særlig hvis man ønsker sig dygtige og dedikerede censorer, som er villige til at rejse landet rundt for at yde censur. Det er særlig rejsetiden de fleste opfatter, som helt og aldeles mangelfuldt dækket af den nuværende honorering.

Der er meget der taler for at mængden af ekstern censur kan nedsættes til det nuværende minimumsmål på en tredjedel, men samtidig bør man øge censurens kvalitet og samarbejde med andre instanser, som har med universiteternes uddannelseskvalitet at gøre. Man kunne f.eks. udgå fra en mængde svarende til bachelor- og kandidatprojekter samt ca. 40 ECTS til, fordelt på gennemgående redskabsfag (kernefag), som findes centrale for pågældende uddannelse.

Samtidig med, at mængden af censur nedsættes, vil de resterende eksternt censurerede prøver antagelig have et mere ensartet præg, så der eventuelt også kunne indføres standard censur normer over hele landet til stor lettelse for universiteternes administration.

Udpegningsproceduren er, hvis man følger reglerne, en omstændelig procedure, og selv da, ikke helt god. Der kommer nemt et overforbrug af enkelte (villige) censorer på bekostning af andre i korpset. Dette system kunne nemt erstattes af et digitaliseret system gerne ensartet for alle korps. I den digitaliserede udpegning kan desuden indbygges en evaluering blanket, så besvarelsesprocenten kunne bringes op i et brugbart niveau (for alle korps). Desuden kunne der levnes plads for særlige ad hoc spørgsmål, som netop på det aktuelle tidspunkt, ville være hensigtsmæssigt at få belyst. Et digitaliseret system er hurtigere, nemmere at administrere, mere retfærdigt i forhold til brugen af censorer og investeringen kan formentlig tjenes ind over en kortere årrække.

En del af besparelserne bør bruges til bedre sekretariatsdækning og til fastsættelse af faste samarbejds møder og arbejdsgrupper mellem universiteter, akkrediteringsinstitutioner (og eventuelt aftagerpaneler) og visse nye arbejdsopgaver for censorformandskaberne.

Der bør være korte introduktionskurser for nye censorer (og eksaminatorer, men det er ikke vores opgave), og formandskaberne bør honoreres for det.

For eksempel påhviler det i dag censorkorpsene, at tilse prøvernes kvalitet, mens universiteterne skal tilrettelægge det nødvendige antal prøver. Der sker ikke nogen egentlig udvikling på området, fordi samarbejdet om dette ikke er knæsat i bekendtgørelsen i tilstrækkeligt omfang. Herunder kunne der udvikles nye prøveformer, som reelt kunne måle kompetencer og ikke kun viden og færdigheder, som hovedsagelig vurderes i dag (selv om der siges noget andet).

Den meget omtalte kvalitetsudvikling omfatter i dag mange aktører, og det ville være hensigtsmæssigt med jævnlige møder mellem parterne så der kan opstå et samlet indtryk af, hvordan kvaliteten udvikler sig på pågældende institution, og hvad institutionen lægger vægt på i den fremtidige kvalitetsudvikling af uddannelserne.

Med venlig hilsen

På formandskabets vegne,

Henrik Sælan